

תלמוד

תני בשם רבי שמעון: מיד היו מקבלין את מעותיו, והכהנים זריזין הן.

אור ל'שרים

מקבל' (כמו בירושלמי לעיל ב,ב) את מעותיו – הספק שמכר להקדש סלתות ויינות מקבל מיד את מעותיו מגזבר ההקדש תמורת הדברים שסיפק לו, והכהנים זריזין הן – הכוהנים המקריבים מנחות ונסכים מיומנים וזהירים, ואין אנו חוששים שמא תתליע הסולת או יחמיץ היין לפני שיקרבו על המזבח ויפסיד ההקדש. רבי שמעון חולק על סתם המשנה כאן ששנו בה, שאין הספק מקבל את מעותיו עד לאחר שקרבו המנחות והנסכים על המזבח.

ברייתא זו הובאה בירושלמי לעיל ב,ב.

☆☆☆

בתוספתא שקלים ב,יא שנו: אחד לשלושים יום משערים את הלשכה. כל מי שמכר להם יינות שמנים וסלתות, רצה לחזור בו בתוך שלושים יום (אם התייקר השער ורוצה לחזור בו כדי שלא יפסיד) – אין שומעים לו (והתחייבותו במקומה עומדת למשך שלושים יום). ואם נשפכו בעזרה – נשפכו לו (שהספק חייב באחריותם עד שיקרבו על המזבח).

☆☆☆

תלמוד

מציעים ברייתא: תני – שונה (התנא) / שנוי (שנויה ברייתא) בשם רבי שמעון (בן יוחאי, תנא בדור הרביעי): מיד היו מקבלין (בנוסח הבבלי של מסכת שקלים: 'היה